

بیانیه‌ی نشریه‌ی دانشجویی «به پیش» پیرامون دست‌گیری «محمود صالحی»

هیئت تحریریه "به پیش"

نشریه دانشجویی به پیش شماره 3

دوشنبه سوم اردیبهشت 1385

<http://bepishmag.blogfa.com/post-20.aspx>

در شرایطی که بیش از چند روزی به 11 اردیبهشت، برابر با اول ماه می، روز جهانی کارگر و سالروز حماسه‌ی اول می در نیویورک، باقی نمانده است، و از چندی قبل شاهد اوج‌گیری مبارزات آگاهانه‌ی معلمان و... ایران بوده‌ایم، بار دیگر جمهوری کاپیتالیست اسلامی ایران به نمایندگی از بورژوازی ددمنش این کشور، به جنبش برابری طلب طبقه‌ی کارگر دست تعرض دراز کرده است.

پیش‌روی هر روزه‌ی جنبش کارگری ایران که خود را در مبارزه‌ی بی‌امان برای به رسمیت شناخته‌شدن تشکل‌های مستقل کارگری، حق اعتصاب، افزایش دست‌مزد، بهداشت کار، تامین اجتماعی و... نشان داده است، بار دیگر مانند تمامی تاریخ پر تعفن سرمایه‌داری، بورژوازی منحط را واداشته تا برای حفظ خود از آتش خشم پرولتاریا، به توحش رو آورد.

در شرایطی که قیل و قال بر سر صنعتی شدن چرخه‌ی سوخت هسته‌ای و اوج‌گیری مجدد تضاد رژیم اسلامی با غرب، سیاهی جنگ را بر فراز سر مردم ایران قرار داده است، بورژوازی ایران برای جلوگیری از بسط تنها آلترناتیو واقعی خود یعنی جنبش اجتماعی طبقه‌ی کارگر، از طریق دست‌گیری «محمود صالحی»، فعال کارگری ایران سعی در اشکال‌تراشی و ممانعت از برگزاری مراسم روز جهانی کارگر نموده است.

جمهوری اسلامی در حمایت از سرمایه‌داران ایران، آنان که از کار و دست‌رنج زحمت‌کشان، حساب‌های بانکی‌شان را پر کرده و در عوض چیزی جز رنج و محنت به کارگران ایران نمی‌پردازند، این بار برای آشفته نشدن خواب سرمایه‌داران، محمود صالحی را به بند کشیده است تا به بورژوازی ایران و ثورریسین‌های رنگارنگش اطمینان بدهد که آنان را در مقابل خشم طبقه‌ی کارگر، این طبقه‌ی در زنجیر تا آخر انقلابی، تنها نمی‌گذارد.

اگر چه محمود صالحی شناخته‌شده‌ترین فعال کارگری ایران در سطح جهان است و نام وی با رادیکالیسم جنبش کارگری و مبارزه‌ی بی‌امان کارگران برای دستیابی به حقوقشان فرا می‌آید، اما این جنبش، یعنی جنبش طبقه‌ی کارگر، با هیچ یک از افرادی شروع نشده است تا با دستگیری آنان متوقف شود. اگر چه محمود صالحی را با برگزاری مستقل روز جهانی کارگر می‌شناسیم، اما برگزاری مستقل این مراسم بیش از 100 سال است که از خواست‌های جنبش کارگری ایران بوده است. اگر چه دستگیری محمود صالحی ضربه‌ی بزرگی به جنبش کارگری ایران است، اما تلاش کارگران برای دستیابی به حقوق خود ادامه خواهد داشت چرا که این خواسته‌ها، ریشه در زندگی واقعی آنان و پیکار هر روزشان با نظم ویران‌کننده‌ی سرمایه‌سالار دارد.

طبقه‌ی کارگر ایران خواست حق تشکل طبقاتی خود و برگزاری مستقل مراسم اول ماه می را با حمایت از افرادی چون محمود صالحی، که مانند بسیاری دیگر به ذات غیرکارگری تشکل‌هایی همچون «خانه‌ی کارگر» و «شوراهای اسلامی کار» پی برده و به عنوان بیدار طبقه‌ی کارگر ایران به بیان آن پرداخته‌اند، این‌بار محکم‌تر و پرشورتر از همیشه، خواهد آمد تا به بورژوازی و سگ‌های زنجیریش، نشان دهد که هیچ‌گاه فریب دست و دلبازی‌ها و چانه‌زنی‌های پشت‌پرده را نخواهد خورد و تا لحظه‌ای که به تمام خواسته‌هایش نرسد، از حمایت افرادی چون محمود صالحی که با صدای بلند فریاد فروخورده‌ی میلیون‌ها انسان را اعلام می‌کنند، دست بر نخواهد داشت.

کارگران ایران، امسال مراسم 1 می را با تمام توان برگزار خواهند کرد و در کنار دیگر خواسته‌های خود، خواستار آزادی محمود صالحی خواهند شد. کارگران تا هنگامی حق آن را به دست نیاورد که با آزادی تمام دردهایشان را فریاد زده و در راستای تحقق اهداف خود نکوشند، از پای نخواهند نشست. ما (هیئت تحریریه نشریه‌ی دانشجویی «به پیش») ضمن اعلام اتحاد خود با طبقه‌ی پیش‌روی کارگر (به خصوص در روز جهانی کارگر امسال)، خواستار آزادی فوری و بی‌قید و شرط «محمود صالحی» هستیم و اعلام می‌داریم، مسئولیت هرگونه آسیب به وی، با توجه به شرایط نامساعد جسمی‌اش، متوجه جمهوری اسلامی خواهد بود.